

International Journal of Languages' Education and Teaching
Volume 5, Issue 4, December 2017., p. 702-709

Received	Reviewed	Published	Doi Number
11.11.2017	06.12.2017	25.12.2017	10.18298/ijlet.2247

The Examination of Perceptual Learning Styles of Syrian Secondary School Students Studying in Turkey ¹

Murat ŞENGÜL ² & Çiğdem YALÇIN ³

ABSTRACT

The purpose of this research is to determine which learning styles are concentrated in the areas of visual, auditory, tactile, kinesthetic and social learning by Syrian secondary school students living in Turkey and to guide teachers about which method and techniques to use for the students with different learning styles and to make suggestions. In the study, descriptive scanning method was used among quantitative research techniques. The data of the study were gathered through the "Perceptual Learning Style Preference Questionnaire", whose linguistic valid was made in the direction of the opinions of the three experts. It has been applied to a total of 255 Syrian secondary school students who are studying in various provinces of Turkey. As a result of the data obtained from the research, it was determined that the Syrian secondary school students preferred the tactile and kinesthetic learning styles from the perceptual learning styles rather than the other learning styles and individual learning styles are less preferred by the students than other learning styles. In addition, it was observed that there were meaningful differences in preferences of tactile and kinesthetic learning styles of students according to gender variable. It was found that female students prefer tactile and kinesthetic learning styles less than male students.

Key Words: Syrian students, perceptual learning styles, individual differences.

Türkiye’de Öğrenim Gören Suriyeli Ortaokul Öğrencilerinin Algısal Öğrenme Stillерinin İncelenmesi

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, Türkiye’de yaşayan Suriyeli ortaokul öğrencilerinin öğrenme stillerinin nasıl olduğunu saptamak, öğrenme stillerinin görsel, işitsel, dokunsal, kinestetik ve sosyal öğrenme alanlarından hangilerinde yoğunlaştığını belirlemek, bu doğrultuda öğretmenlere farklı öğrenme stillerine sahip öğrenciler için seçecekleri yöntemler, teknikler konusunda ışık tutmak ve önerilerde bulunmaktır. Araştırmada nicel araştırma tekniklerinden betimsel tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın verileri üç uzmanın görüşleri doğrultusunda dilsel geçerliliği sağlanmış olan “Algısal Öğrenme Stili Tercih Anketi” aracılığıyla toplanmıştır. Türkiye’nin çeşitli illerinde öğrenim gören toplam 255 Suriyeli ortaokul öğrencisine uygulanmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler neticesinde, Suriyeli ortaokul öğrencilerinin algısal öğrenme stillerinden dokunsal ve kinestetik öğrenme stillerini diğer öğrenme stillerine oranla daha çok, bireysel öğrenme stillerini ise diğer öğrenme stillerine oranla daha az tercih ettikleri belirlenmiştir. Bunun yanı sıra, cinsiyet değişkenine göre öğrencilerin dokunsal ve kinestetik öğrenme stilleri tercihlerinde anlamlı farklılıklar gözlenmiştir. Kız öğrencilerin erkek öğrencilere oranla dokunsal ve kinestetik öğrenme stillerini daha az tercih ettikleri saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Suriyeli öğrenciler, algısal öğrenme stilleri, bireysel farklılıklar.

¹ Bu çalışma, 2-4 Kasım 2017 tarihlerinde İnönü Üniversitesinde düzenlenen IX. Uluslararası Dünya Dili Türkçe Sempozyumu’nda “Türkiye’de Öğrenim Gören Suriyeli Ortaokul Öğrencilerinin Kavramsal Öğrenme Stillерinin İncelenmesi” başlığı ile sunulan sözlü bildirinin genişletilmiş şeklidir.

² Yrd. Doç. Dr., Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi ABD, El-mek: msengul2323@hotmail.com.tr

³ Arş. Gör., Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi ABD, El-mek: cigdemm.koc@hotmail.com

1. Giriş

Bireyler, öğrenme sürecinde öğrenme içeriğiyle etkileşimleri bakımından birbirinden farklılık gösterirler. Bunun nedeni, bireylerin öğrenme stilleridir (Oral ve Avanoğlu, 2014: 267). Bireylerin öğrenme sürecinde nasıl bir yol izledikleri konusunda yapılan araştırmalar her bireyin farklı öğrenme stiline sahip olduğunu ortaya koymuştur (Biçer ve Durukan, 2014). Öğrenme stili, bireyin öğrenmeye yönelik özellikleridir. Bu yönüyle, her birey ile ilgili ipucu veren ve ayırt edilebilir davranışları içerir (Güven, 2004: 21-22). Dunn ve Dunn'a göre (1986: 47) her kişi bir parmak izi gibi kendi öğrenme stiline sahiptir. Şimşek (2004: 109) ise, öğrenme stilini, herhangi bir kişinin bilgiyi nasıl algıladığı ve bunu zihinde nasıl işlediği ve anlamlandırıldığı konusundaki özyapısal ve tutarlı yaklaşımları olarak tanımlamaktadır.

Öğrenme stillerine ilişkin olarak yapılan tanımlamalar farklılık göstermekle birlikte öğrenme stillerinin temel özelliklerini ortaya koymaktadır. Buna göre öğrenme stilleri;

- Bireyi tanımaya olanak sağlayan davranışları içerir.
- Genellikle, bireylerin doğuştan getirdikleri özelliklerdir.
- Bireyin yaşamı boyunca değişmeyen ya da çok az değişebilen özelliklerdir.
- Yaşa, cinsiyete ve kültüre göre farklılıklar gösterebilir.
- Bilişsel, duyuşsal ve çevresel boyutları vardır (Kürüm, 2008: 112-113).

Öğrencilerin öğrenme stillerinin bilinmesi ise;

- Bireylerin öğrenme sürecindeki güçlü ve zayıf yönlerinin bilinmesine,
- Zayıf yönlerinin geliştirilmesi için önlemler alınmasına,
- İş birliği içinde çalışabilecek bireylerin bir araya getirilmesine,
- Sınıftaki çeşitliliğin gözetilmesine,
- Öğrencilerin başarılarını, ilgi ve motivasyonlarını olumlu yönde etkileyecek öğrenme ortamlarının ve eğitim programlarının hazırlanmasına katkı sağlar (Kurbanoglu ve Akkoyun, 2008).

Dil öğretimi oldukça karmaşık bir süreçtir. Özellikle yabancı dil ve ikinci dil öğretiminde öğretmenin öğrencilerin öğrenme stillerini belirleyerek onlara kendi öğrenme stillerini tanımlarına fırsat vermesi ve buna uygun öğrenme ortamları oluşturması aslında karmaşık olan bu sürecin işleyişini oldukça kolaylaştıracaktır. Bu süreçte öğretmen tarafından sunulan bilgiler öğrencilerin duyarlarını kullanarak algısal bir öğrenme stili seçmesine ve hedef dili bu şekilde anlamlandırmasına yol açar. Bu nedenle dil öğrenimi ve öğretiminde algısal öğrenme stillerinin belirlenmesi oldukça önemlidir.

Reid (1984) algısal yöntemler üzerine yapılan güncel araştırmalara dayanarak "Algısal Öğrenme Stili Tercih Anketi" geliştirmiştir. Sonrasında, öğretim programını ikinci dil olarak öğrenen sınıflarda daha iyi uygulamak için iki sosyal öğrenme stili daha eklemiştir. Böylece altı öğrenme stili tercihi (görsel, işitsel, kinestetik, dokunsal, bireysel ve grupla) oluşturmuştur (Akt. Naserieh ve Anani Sarab, 2013: 123). Bu stiller aşağıda ayrıntılı bir şekilde açıklanmıştır:

Görsel Öğrenme Stili: Bu öğrenme stili baskın olan öğrenciler en çok gördükleri şeyleri hatırlarlar. Sözel verilere oranla (yazılı ve sözlü açıklamalar) görsel verilerden (tablo, şekil, harita, resim vb.) yararlandıklarında daha iyi öğrenirler. Bilgileri resimlerle kodlama eğilimindedirler. İşittikleri verileri görselleştirmeye yönelik öğrenme stratejilerini kullanmaya yatkındırlar (Felder ve Henriques, 1995).

İşitsel Öğrenme Stili: İşitsel öğrenenler, işitme duyusu ile öğrenmeyi tercih eden öğrenenlerdir. İşiterek daha iyi öğrenen öğrenciler, başkalarının konuşmalarını dinlemeyi, başkalarıyla ve kendileriyle konuşmayı sever, sessiz okumadan daha çok sesli okuduklarında okuduklarını kavrar, akıcı ve düzgün konuşur, düşüncelerini sözel olarak ifade etmeyi severler (Güven, 2004).

Kinestetik Öğrenme Stili: Kinestetik öğrenme stilline sahip öğrenciler sürekli hareket halindedirler. Sınıf ortamında sürekli tahtaya çıkmak, kapıyı örtmek, tahta kalemi, kumanda vb. araçları getirmek gibi eylemlerde görev almak isterler. Eğer buna izin verilmezse sınıfta huzursuzluk çıkarabilirler ve bu süreçten olumsuz yönde etkilenirler. Bu öğrenciler genelde yaramaz olarak tanımlanırlar ya da zeki olmadıkları ileri sürülebilir (Boydak, 2006).

Dokunsal Öğrenme Stili: Bu öğrenciler sürekli dokunmak eğilimindedirler. Neler hissettiklerini dokunarak ifade etmeye çalışırlar. Bu nedenle olumlu davranışlarını takdir etmek için sözel pekiştiricilerden çok fiziksel temas (başı okşamak vb.) gerekmektedir. Okuma etkinliği sırasında parmaklarını kullanarak ya da altını çizerek takip etme eğilimindedirler. Bu öğrenme stilline sahip öğrencilerin bilgiyi akılda daha iyi tutmaları için kısa notlar tutmasına veya öğretilenlerin yazdırılmasına imkân sunulmalıdır (Dunn, 1988).

Bireysel Öğrenme Stili: Bireysel çalışmalar yaparak daha iyi öğrenirler. Bilgiyi başkalarından yardım alarak değil tek başına daha iyi hatırlarlar. Yalnız çalıştıklarında daha iyi düşünürler. Yeni bir konuyu yalnız çalıştıklarında daha iyi kavrarlar. Kendi kendine çalıştıklarında öğrenme konusunda daha fazla ilerleme gösterirler (Reid, 1984).

Grupla Öğrenme Stili: En az bir öğrenci ile birlikte çalıştıklarında daha kolay öğrenirler ve başkalarıyla çalıştıklarında verilen görevi daha başarılı bir şekilde tamamlarlar. Grupla bütünleşmeye ve diğer öğrencilerle birlikte çalışmaya önem verirler. Sınıf arkadaşlarıyla birlikte çalıştıklarında bilgileri daha iyi hatırlarlar (Reid, 1984).

Yukarıdaki algısal öğrenme stillerine sahip öğrencilerin özelliklerine ilişkin açıklamalar ışığında Türkiye’de yaşayan Suriyeli ortaokul öğrencilerinin algısal öğrenme stillerinin (görsel, işitsel, dokunsal, kinestetik, grup ya da bireysel) belirlenmesi, bu öğrencilere Türkçe öğretimi sürecinde kullanılacak strateji, yöntem ve tekniklerin belirlenmesi açısından önem arz etmektedir.

Bu çalışma, Suriye’de başlayan iç savaşla birlikte ülkelerini terk etmek zorunda kalıp Türkiye’ye sığınan ve eğitimine burada devam etmek durumunda olan Suriyeli ortaokul öğrencilerini kapsamaktadır. Bu öğrenciler Türkiye’nin çeşitli illerinde gerek devlet okulları gerekse geçici eğitim merkezlerinde (GEM) öğrenim görmektedir. Devlet okullarında Türk çocukları ile birlikte öğrenim gören Suriyeli öğrenciler Millî Eğitim Bakanlığının belirlemiş olduğu müfredat çerçevesinde öğrenimlerine devam etmektedirler. Bu öğrencilerin Türkçeyi ana dili olarak bilmedikleri göz önünde tutularak onlara normal öğrenim süreleri dışında günde ortalama 4 saat Türkçe dersi verilmektedir. Bunun yanı sıra, Türkçeyi hiç bilmeyen Suriyeli ortaokul öğrencileri geçici eğitim merkezlerinde öğrenim görmektedir. GEM’de Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanan ders plan ve programı uygulanmaktadır. Bu programa paralel olarak Yunus Emre Enstitüsü tarafından hazırlanan ders kitapları okutulmaktadır. Derslikler gerek devlet okullarında gerekse geçici eğitim merkezlerinde ortalama 25-30 kişiliktir. GEM’de Türkçe öğrenimini tamamlayan Suriyeli öğrencilerin Türk çocukları ile birlikte öğrenim görmeleri için devlet okullarına aktarılmaları amaçlanmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, Türkiye’de yaşayan Suriyeli ortaokul öğrencilerinin öğrenme stillerinin nasıl olduğunu saptamak, öğrenme stillerinin görsel, işitsel, kinestetik, dokunsal, grupla ve bireysel öğrenme alanlarından hangilerinde yoğunlaştığını belirlemek, bu doğrultuda öğretmenlere farklı öğrenme stillerine sahip öğrenciler için seçecekleri yöntemler, teknikler konusunda ışık tutmak ve önerilerde bulunmaktır. Bu genel amaç çerçevesinde belirlenen alt amaçlar şunlardır:

- 1- Suriyeli ortaokul öğrencileri en fazla hangi öğrenme stil(ler)ini tercih etmektedirler?
- 2- Suriyeli ortaokul öğrencileri en az hangi öğrenme stil(ler)ini tercih etmektedirler?
- 3- Suriyeli ortaokul öğrencileri hangi öğrenme stil(ler)ini önemsememektedirler?
- 4- Suriyeli ortaokul öğrencilerinin öğrenme stillerine dönük tercihleri cinsiyet açısından farklılık göstermekte midir?

2. Yöntem

2.1. Araştırmanın Modeli

Araştırmada nicel araştırma tekniklerinden betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Büyüköztürk, Kılıç-Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel (2016: 177) tarama araştırmalarını bir konuya ya da olaya ilişkin katılımcıların görüşlerinin ya da ilgi, beceri, yetenek, tutum vb. özelliklerinin belirlendiği genellikle diğer araştırmalara göre daha büyük örneklem üzerinde yapılan araştırmalar olarak tanımlamışlardır.

2.2. Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Türkiye’de öğrenim gören Suriyeli ortaokul öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmada, uygun örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Kazara ya da elverişli örnekleme ismi ile de anılan uygun örnekleme yönteminde ihtiyaç duyulan büyüklükteki bir duruma ulaşana kadar en ulaşılabilir yanıtlayıcılardan başlamak üzere örneklem oluşturulmaya başlanır ya da en ulaşılabilir ve yüksek düzeyde tasarruf sağlayacak bir durum ve örnek üzerinde çalışılır (Cohen ve Manion, 1998). Bu doğrultuda, Konya, Gaziantep, Nevşehir, Şanlıurfa ve Adana illerinde öğrenim gören Suriyeli 255 ortaokul öğrencisi araştırmanın örneklemini oluşturmaktadır.

2.3. Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak Reid (1984) tarafından geliştirilen “Algısal Öğrenme Stili Tercih Anketi” kullanılmıştır. 3 uzman tarafından dilsel eşdeğerliğine ilişkin verileri toplanıp dilsel geçerliği sağlanan bu anket öğrencilerin hangi öğrenme stillerini (görsel, işitsel, kinestetik, dokunsal, bireysel ve grupla) tercih ettiklerini belirlemeye yöneliktir. Reid (1995) ayrıca bu öğrenme stillerini en fazla tercih edilen, az tercih edilen ve önemsenmeyen öğrenme stilleri olarak sınıflandırmıştır. En fazla tercih edilen öğrenme stillerinde öğrencilerin bu stilleri öğrenme ortamında kullandıklarını; az tercih edilen öğrenme stillerinde öğrenme ortamında bu stilleri kısmen kullandıklarını; önemsenmeyen öğrenme stillerini tercih eden öğrencilerin bu yolla öğrenmekte zorluk çektiklerini göstermektedir. Anket toplam 30 maddeden oluşmaktadır. Her bir madde için öğrencilerden 1’den (kesinlikle katılmıyorum) 5’e (kesinlikle katılıyorum) kadar kendilerince en uygun olan ifadeyi seçmeleri istenmiştir.

2.4. Verilerin Çözümlemesi

Öğrencilerin algısal öğrenme stillerinin belirlenmeye çalışıldığı uygulama sonucunda elde edilen veriler SPSS (22) paket programıyla sayısallaştırılmıştır. Veri analizinde frekans yüzde, ortalama ve standart sapma teknikleri kullanılmıştır. Öğrenme stilleri değişkeninin cinsiyete göre farklılaşp farklılaşmadığını ortaya koymak için bağımsız gruplar (ilişkisiz örneklem) için T-testi kullanılmıştır.

3. Bulgular ve Yorum

Bu bölümde, araştırmanın amacı doğrultusunda Suriyeli ortaokul öğrencilerine uygulanan “Algısal Öğrenme Stili Tercih Anketi” ile elde edilen bulgulara ve bu bulgulara dayalı yorumlara yer verilmektedir.

Tablo 1’de araştırmaya katılan Suriyeli ortaokul öğrencilerinin “Algısal Öğrenme Stili Tercih Anketi”nde yer alan maddelere verdikleri cevaplara ilişkin frekans ve yüzdelik değerler yer almaktadır.

Tablo 1: Öğrencilerin Algısal Öğrenme Stillerini Kullanım Sıklıklarına İlişkin Betimsel Veriler

N= 255	En fazla tercih edilen öğrenme stili		Az tercih edilen öğrenme stili		Önemszenmeyen öğrenme stili		\bar{X}	SS
	f	%	f	%	f	%		
	Görsel Öğrenme Stili	162	63.5	81	31.8	12		
Dokunsal Öğrenme Stili	219	85.9	34	13.3	2	0.8	18.17	6.63
İşitsel Öğrenme Stili	195	75.7	61	23.9	1	0.4	20.89	5.80
Kinestetik Öğrenme Stili	219	85.9	31	21.2	5	2	17.70	6.64
Grupla Öğrenme Stili	209	82	41	16	5	2	20.42	6.81
Bireysel Öğrenme Stili	79	31	101	39.6	75	29.4	31.08	10.64

Tablo 1 incelendiğinde, araştırmaya katılan öğrencilerin % 63.5’inin (f=162) görsel öğrenme stilini en fazla tercih edilen öğrenme stili olarak tercih ettikleri görülmektedir. Görsel öğrenme stili öğrencilerin % 31.8’i (f=81) tarafından az tercih edilirken % 4.7’si (f=12) tarafından önemszenmeyen öğrenme stili olarak görülmektedir. Öğrencilerin % 85.9’u (f=219) dokunsal öğrenme stilini en fazla tercih ederken % 13.3’ü (f=34) az, % 0.8’i (f=2) önemszenmeyen öğrenme stili olarak seçmiştir. Öğrencilerin % 75.7’si (f=195) işitsel öğrenme stilini en fazla tercih edilen öğrenme stili olarak seçerken; % 23.9’u (f=619) az tercih edilen öğrenme stili, % 0.4’ü (f=1) önemszenmeyen öğrenme stili olarak görmektedir. Kinestetik öğrenme stilini öğrencilerin % 85.9’u (f=219) en fazla tercih edilen öğrenme stili olarak belirtirken % 21.2’si (f=31) az tercih edilen ; % 2’si (f=5) önemszenmeyen öğrenme stili olarak tercih etmektedir. Sosyal öğrenme stilleri incelendiğinde, grupla öğrenme stilini öğrencilerin % 82’si (f=209) en fazla tercih edilen öğrenme stili olarak görürken % 16’sı (f=41) az tercih edilen öğrenme stili olarak, % 2’si (f=5) önemszenmeyen öğrenme stili olarak tercih etmektedir. Bunun yanı sıra, bireysel öğrenme stilini öğrencilerin % 31’i (f=79) en fazla tercih edilen öğrenme stili olarak seçerken % 39.6’sı (f=101) az tercih edilen, % 29.4’ü (f=75) önemszenmeyen öğrenme stili olarak tercih etmektedir.

Tablo 1’deki veriler, Suriyeli ortaokul öğrencilerinin algısal öğrenme stillerinden hemen hemen hepsini en fazla tercih edilen öğrenme stilleri olarak seçtiklerini göstermektedir. Dokunsal ve kinestetik öğrenme stillerinin diğer öğrenme stillerine göre daha çok tercih edildiği (% 85.9; f=219), bireysel öğrenme stillerinin ise diğer öğrenme stillerine oranla en az tercih edilen öğrenme stilleri olduğu (% 31; f=79) belirlenmiştir.

Tablo 2’de araştırmaya katılan Suriyeli ortaokul öğrencilerinin “Algısal Öğrenme Stili Tercih Anketi”nde yer alan maddelere verdikleri cevapların cinsiyet açısından farklılaşma meydana getirip getirmediğini ortaya koyan Bağımsız Gruplar T-testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 2: Suriyeli Ortaokul Öğrencilerinin Algısal Öğrenme Stili Tercihlerine İlişkin Görüşlerinin Cinsiyete Göre Farklılaşma Durumunu Ortaya Koyan Bağımsız Gruplar T-testi Sonuçları

	Gruplar	N	\bar{X}	SS	Sd	Levene		t	p
						F	p		
Görsel Öğrenme	Erkek	78	23.10	7.68	253	1.243	.27	.007	.99
Dokunsal Öğrenme	Kız	177	23.10	6.85	253	.862	.35	2.034	.04*
İşitsel Öğrenme	Erkek	78	21.26	6.00	253	1.525	.22	.676	.50
Kinestetik Öğrenme	Kız	177	17.10	6.38	253	1.535	.22	2.213	.03*
Grupla Öğrenme	Erkek	78	20.15	7.35	253	2.852	.09	-.419	.68
Bireysel Öğrenme	Kız	177	20.54	6.58	253	3.604	.06	.837	.40

* p < .05

Tablo 2 incelendiğinde kız ve erkek öğrenciler arasında görsel, işitsel, grupla ve bireysel öğrenme stilleri tercihlerinde anlamlı bir farklılık bulunmazken dokunsal ve kinestetik öğrenme stilleri tercihlerinde anlamlı farklılıklar gözlenmiştir. Kız öğrencilerin erkek öğrencilere oranla dokunsal ve kinestetik öğrenme stillerini daha az tercih ettikleri saptanmıştır.

4. Sonuç, Tartışma ve Öneriler

4.1. Sonuç ve Tartışma

Türkiye’de yaşayan Suriyeli ortaokul öğrencileri üzerinde yapılan bu araştırma ile elde edilen sonuçlar, bu öğrencilerin birden fazla öğrenme stillerine sahip olduklarını göstermektedir. Araştırma sonuçlarına göre, öğrenciler en çok dokunsal ve kinestetik öğrenme stilini tercih etmektedir. Bu da öğrencilerin geleneksel öğretim yöntem ve teknikleri yerine eylem odaklı yaklaşımı temel alan ve öğrenme stillerine dayalı yöntem ve teknikleri tercih ettiklerinin bir göstergesi niteliğindedir. Dokunsal ve kinestetik öğrenme stilinden hemen sonra en çok tercih edilen öğrenme stili grupla öğrenmedir. Suriyeli öğrencilerin hedef dili öğrenirken grupla öğrenme stilini tercih etme nedenleri bu süreçte aktif olmak istemelerinin bir göstergesi olabilir. Grupla öğrenme stilinden sonra en çok tercih edilen öğrenme stilleri işitsel ve görsel öğrenme stilleridir. Öğrencilerin yaşları dolayısıyla algı sürelerinin gençlere oranla daha kısıtlı olması ve bu yaş gruplarına nazaran somut öğrenmeye daha yatkın olmaları bu tür öğrenme stillerini seçmelerine etki ettiği düşünülebilir.

Cinsiyet değişkenine göre dokunsal ve kinestetik öğrenme stillerini tercih düzeyi erkek öğrenciler ve kız öğrenciler arasında anlamlı farklılıklar oluşturmaktadır. Kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre bu öğrenme stilini daha az tercih ettikleri gözlenmiştir. Suriyeli kız öğrencilerin erkek öğrencilere oranla bu öğrenme stillerini daha az tercih etmesini çevresel faktörlerin, yaşam tarzlarının ve inançlarının etkilediği söylenebilir. Ayrıca kız ve erkek öğrencilerin bireysel hazırbuluşluklarının farklı olması da farklı öğrenme stillerini seçmelerinde bir etken olabilir.

Araştırmadan elde edilen bir diğer sonuca göre, bireysel öğrenme stili sayısal açıdan öğrenciler arasında en az tercih edilen öğrenme stilidir. Bu da öğrencilerin öğrenme ortamında başkalarıyla çalıştıklarında verilen görevleri daha iyi yapacaklarının göstergesi olabilir.

Zakaria (2013), Malezya, Çin ve Hindistan gibi farklı etnik gruplardan oluşan ve İngilizceyi yabancı dil olarak öğrenen ortaokul öğrencileri üzerinde yaptığı araştırma sonucunda Malezyalı ve Hintli öğrencilerin çoğunlukla bireysel öğrenme stillerini tercih ettiklerini, Çinli öğrencilerin ise daha çok grupla öğrenme stillerini tercih ettiklerini ortaya koymuştur. Bunun yanı sıra Çinli öğrencilerin Malezyalı öğrencilerden farklı olarak öğrenme stillerinden görsel ve işitsel öğrenme stillerini, Hintli öğrencilerin ise görsel ve kinestetik öğrenme stillerini tercih ettiklerini saptamıştır. Etnik gruplar arasında öğrenme stilleri tercihleri ile ilgili bu farklılıklar öğrencilerin kişilik özelliklerine ve kültürel birikimlerine bağlanmıştır. Fakat her etnik gruptan sadece 30 kişiye uygulanan bu çalışmanın tüm grubu temsil etmeyeceği ifade edilmiştir. Gilakjani (2012), İngilizceyi yabancı dil olarak öğrenen İranlı üniversite öğrencilerinin öğrenme stilleri tercihlerini belirlemeye yönelik yaptığı çalışmada öğrenciler tarafından en çok tercih edilen öğrenme stiline görsel öğrenme stili olduğunu ortaya koymuştur. Peacock (2001), Hong Kong Üniversitesinde İngilizceyi yabancı dil olarak öğrenen 206 öğrenci üzerinde yaptığı çalışmada öğrencilerin daha çok kinestetik ve işitsel öğrenme stilini tercih ederken bireysel ve grupla öğrenme stillerini tercih etmediklerini ortaya koymuştur.

Alan yazınında yapılan araştırmalar İngilizceyi yabancı dil olarak öğrenen farklı etnik gruplar ve farklı seviyedeki öğrencilerin öğrenme stillerinde çeşitlilik olduğunu göstermektedir. Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen öğrencilerin öğrenme stillerini belirlemeye yönelik herhangi bir çalışmaya rastlanmamış olması karşılaştırma yapmayı mümkün kılmamaktadır.

4.2. Öneriler

Araştırmadan elde edilen veriler ve alan yazındaki bilgiler çerçevesinde Suriyeli ortaokul öğrencilerinin algısal öğrenme stilleri ile ilgili şu önerilerde bulunulabilir:

- Öğretmenler otorite kaynaklı yöntem ve tekniklerini kullanmak yerine öğrenme stillerine dayalı yöntem ve teknikler kullanılmalıdır.
- Öğretmenler, öğrencilerin hangi öğrenme stillerini hangi düzeyde tercih ettiklerini bilmeli, öğrencilerin kendi öğrenme stillerini öğrenmelerine fırsat vermeli ve buna uygun öğrenme ortamları geliştirmelidirler. Böylece öğrencilerin ilgi, motivasyon ve başarılarına katkı sağlanabilir.
- Türkiye’de yaşayan Suriyeli öğrenciler birden fazla öğrenme stiline sahiptir. Bu nedenle öğrenme ortamlarında aynı anda birden fazla duyuya hitap eden materyaller kullanılmalıdır. Öğrenme ortamlarında kullanılan araçların ve materyallerin çeşitlendirilmiş ve zengin içeriklere sahip olması gerekir.
- Öğrencilerin bireysel öğrenme stilleri yerine grupla öğrenme stillerini daha fazla tercih ettikleri görülmektedir. Özellikle bu öğrencilerin Türkçeyi ikinci dil olarak öğrendikleri ve öğrenme ortamlarında bu dili kullandıkları göz önünde bulundurulursa, bu süreçte ana dili Türkçe olan öğrencilerle işbirliği içinde çeşitli etkinlikler yapmalarına olanak sağlayacak ortamlar oluşturulabilir. Bu da öğrencilerin bu dili kavramsal açıdan özümsemelerine katkı sağlayabilir.
- Suriyeli öğrenciler tarafından en çok tercih edilen öğrenme stillerinin dokunsal ve kinestetik öğrenme stilleri olduğu göz önünde bulundurulduğunda, öğrencilerin yaparak ve yaşayarak öğrenmelerine olanak sağlayacak etkinliklere ağırlık verilmesi önem kazanmaktadır. Bu yapılırken onların yaşam tarzlarını göz önünde bulundurmak da önem arz etmektedir.

Kaynakça

- Biçer, N. ve Durukan, E. (2014). Ortaokul öğrencilerinin öğrenme stilleri ile okumaya yönelik tutumları arasındaki ilişki. *Millî Eğitim Dergisi*, 43(204), 199-213.
- Boydak, A. (2006). *Öğrenme stilleri*. (6.Baskı), İstanbul: Beyaz Yayınları.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç-Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz Ş. ve Demirel, A. (2016). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. (21. Baskı), Ankara: Pegem Akademi.
- Cohen, L. & Manion, L. (1998). *Research methods in education*. (4th edition), London Routledge.
- Dunn, K. & Dunn, R. (1986). The look of learning styles. *Early Years*, 8, 46-52.
- Dunn, R. (1988). Commentary: Teaching students through their perceptual strengths or preferences. *Journal of Reading*, 31(4), 304-309.
- Dunn, R., & Griggs, S. A. (1998). *Multiculturalism and learning style: Teaching and counseling adolescents*. Westport, Connecticut, London: Praeger Publishing.
- Erden, M. ve Altun, S. (2006). *Öğrenme stilleri*. İstanbul: Morpa Yayınları.
- Felder, R. & Henriques, E. (1995) Learning and teaching styles in foreign and second language education. *Foreign Language Annals*, 28(1), 21-31.
- Gilakjani, A. P. (2012), Visual, auditory, kinaesthetic learning styles and their impacts on English language teaching. *Journal of Studies in Education*, 2(1), 104-113.
- Güven, M. (2004). *Öğrenme stilleri ve öğrenme stratejileri arasındaki ilişki*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yayınları.
- Kurbanoglu, S. ve Akkoyun, B. (2008). Bilgi yönetimi öğrencilerinin öğrenme stilleri. *Türk Kütüphaneciliği*, 22(3), 296-307.
- Kürüm, D. (2008). Öğrenme stilleri. İçinde: K. Selvi (Editör), *Öğretim ilke ve yöntemleri*. (Sayfa: 109-126), Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Yayınları.
- Naserieh, F., & Anani Sarab, M. R. (2013). Perceptual learning style preferences among Iranian graduate students. *System*, 41(1), 122-133.
- Oral, E. ve Avanoğlu Y. (2014). *Öğrenme öğretme kuram ve yaklaşımları*. (3. Baskı), Ankara: Pegem Akademi.
- Peacock, M. (2001). Match or mismatch? Learning styles and teaching styles in EFL. *International Journal of Applied Linguistics*, 11(1), 1-20.
- Reid, J. M. (1984). *Perceptual learning style preference questionnaire*. University of Wyoming, Department of English, Laramie.
- Reid, J. M. (1987). The learning style preferences of ESL students. *TESOL Quarterly*, 21(1), 87-111.
- Reid, J. M. (1995). Preface. In J. M. Reid (Ed.). *Learning styles in the ESL/EFL classroom*. (pp. viii-xvii), Boston: Heinle & Heinle.
- Reid, J. M. (1998). Teachers as perceptual learning styles researchers. In J. M. Reid (Ed.), *Understanding learning styles in the second language classroom*. USA: Prentice Hall Regents.
- Şimşek, A. (2004). Öğrenme stili. İçinde: Y. Kuzgun ve D. Deryakulu (Editörler), *Eğitimde bireysel farklılıklar*. Ankara: Nobel Basın Yayın Dağıtım.